

Kitüntették a szobrász házaspárt

Vésővel teszik a dolgukat

A Magyar Köztársasági Érdemrend aranykeresztjével tüntették ki Máté Istvánt és Lantos Györgyit, a vásárhelyi kötődésű szobrászművész házaspárt.

Az eseménynek külön érdekessége, hogy valójában két kitüntetést adtak át: egyet Máté Istvánnak, egyet pedig Lantos Györgyinek. Ezzel a legmagasabb szinten ismerték el munkásságukat, amelyet külföldön is első díjakkal, elismerésekkel jutalmaztak a művészeti kiállítások, fesztiválok bírálóbizottságai. „40-40 köztéri szobor viseli a kezünk nyomát, én ennek tulajdonítom a díjat” – fejtegette Máté István, aki nehezen állt rá a nyilatkozásra. Mátékék ugyanis nem keresik a nyilvánosságot, inkább a műveiket beszélgetik maguk helyett.

Alkotásaik az ország számos városában megtalálhatók, Vásárhelytől Gyöngyösig. Máté István művészetét dicséri a vásárhelyi, Szent Istvánt ábrázoló lovas szobor éppúgy, mint a gyöngyösi díszkút vagy a fehéregyházi Petőfi-szobor. Felesége, Lantos Györgyi szintén megformázta István királyt, a mű Szentkirályon áll, de II. világháborús emlékművét találni Vásárhelyen és Detken is, ahogy a nevével fémjelzett alkotás áll Cegléden és Győrben is. Mindketten büszkélkedhetnek nemzetközi díjakkal, hiszen elnyerték a Ravenna Dante Biennálé

Pápai aranyérmet, Firenze és Róma aranyérmét, és az olasz köztársasági elnök díját is.

„Szeretünk itt dolgozni” – utalnak Vásárhelyre. Noha Csongrádon élnek, vásárhelyieknek érzik magukat. „Jó a munkakapcsolatunk a mindenkori városvezetéssel, hiszen profi igényeket kellett kielégíteniük, a megvalósításban pedig szabad kezét kaptunk” – vélekedik Máté István. Bár szinte kizárólag pályázatokon szerzik megrendeléseiket, Vásárhellyel éppen ezért kivételt tesznek, és megbízások munkákat is elvállalnak. A város szerencséjére ki is használja ezt, hiszen számtalan vásárhelyi szobor és dombormű dicséri a művészpár tehetségét.

„Mindketten szuverén művészek vagyunk” – válaszolják a kérdésre, dolgoznak-e közösen. Persze azért kikérlik egymás szakmai véleményét, ráadásul Máté István önti ki a szobraikat. Nemcsak egymás iránt érznek tiszteletet, hanem környezetükkel szemben is. Azért költöztek el Vásárhelyről évekkel ezelőtt, mert egy szobrászműhely a maga porával, hangzavarával nem való egy kertvárosi negyedbe. Visszahúzódnak, nem panaszkodnak soha a körülményeikre, vagy éppen megrendelőikre. Elvük, hogy mindig vannak nehézségek, de nem beszélni kell róluk, hanem megoldani. Ahogy Máté István mondja: „Az ember csinálja azt, ami a dolga, a többi nem lényeg”.

SZALONTAI ATTILA

Máté István és Lantos Györgyi Csongrádon él, de ma is vásárhelyinek érzi magát.

Fotó: Tésik Attila

Fesztiválok és kongresszusok városa lehetne Szeged

Tettre kész most a helyi turizmus

Nyilvánosságra hozták annak az exkluzív felmérésnek az eredményét, amely Szeged és a térség idegenforgalmának helyzetét tükrözi.

Több mint hetven, a helyi turizmusban érdekelt vállalkozás vett részt abban a Step & Vals Kft. által készített felmérésben, amelynek adatait tegnap a szegedi Novotel Szállodában ismertették. Szállodák, vendéglők, kisebb szálláshelyek, utazási irodák, programszervező cégek és érdekképviseleti szervezetek vezetői mondták el véleményüket, ami hiteles és ezért is meghatározó jelentőségű a helyi idegenforgalom jövője szempontjából.

Mint azt Volford László, a felmérést készítő cég vezetője elmondta, az eredmények ismertetése és a szakmai összefüggések tisztázása azért fontos, mert a turisztikában érdekelt cégek számára ezek a hónapok komoly munkát jelentenek, hiszen már javában zajlik a következő szezon előkészítése, s a szakma képviselői nem kívánnak tétlenül ülni a politikai változások okozta átmeneti szünet idején.

A tegnapi közzétett felmérésből kiderül, hogy a megkérdezettek döntő hányada fontosnak tartja, hogy a turizmus kiemelt szerephez jusson a várospolitikában. A válaszadók közül sokan úgy vélik, érdemes volna turisztikai referenst kijelölni a polgármesteri hivatalon belül, s többen szorgalmaznák egy szigorúan szakmai tanácsadó testület működtetését a polgármester mellett. A résztvevők – bár tudják, hogy a referens és a testület jelenleg is létezik – véleménye szerint szerepük annyira formális, hogy valószínűleg tevékenységüket a szakma a mindennapok során nem érzékeli.

A felmérés eredménye szerint a válaszadók csaknem 20 százaléka szervezetlennek találja a városi programokat, míg 17 százaléka a megfelelő városmarketinget hiányolja. Érdekes, hogy a kevésbé hatékony PR-munkát, a profi beutaztató turizmus hiányát, a parkolási gondokat többen vélik hátráltató tényezőnek, mint az autópálya hiányát. Bár a szakma könyörtelenül kritikus, azért a számok szerint minden második válaszadó elégedett a belváros adottságaival, s minden harmadik úgy véli, a rendezvények és a fesztiválok összehangolt szervezése és kiváló minősége az egyik kitörési pont lehet. A Tourinform-iroda jelenléte a megkérdezettek mindössze 10 százalékanak tetszik, miközben a kongresszusi turizmust csak minden tizedik megkérdezett látja pezsgőnek.

O. K. K.

Zenés szülinap

A második születésnapját ünneplő szegedi Equinox együttes zenés-táncos programot szervezett szombatra a Plazába. Elsőként a Talent tehetségkutató énekstúdió felfedezettjei lépnek színpadra 18 órakor, majd az Afro Jazz táncsoport tagjai hastáncokkal szórakoztatják a közönséget.

Ezt követően a Crash együttes, illetve az ünnepelt Equinox muzsikál, végül a Gina G táncsoport műsora zárja a bulit, amely kellemesnek ígérkezik.

Gergő bácsi százöt éves

Néhány napja ünnepelte százötödik születésnapját Molnár Gergely, aki Dorozsmán él. Amikor este felkerestük, az idős férfi megjegyezte, délután láthattuk volna, hogy dolgozott, kaszált a malacoknak. Gergő bácsi szeme is százöt éves múlt, de javítottak rajta: levették a hálygot. Azóta szemüveg nélkül olvas.

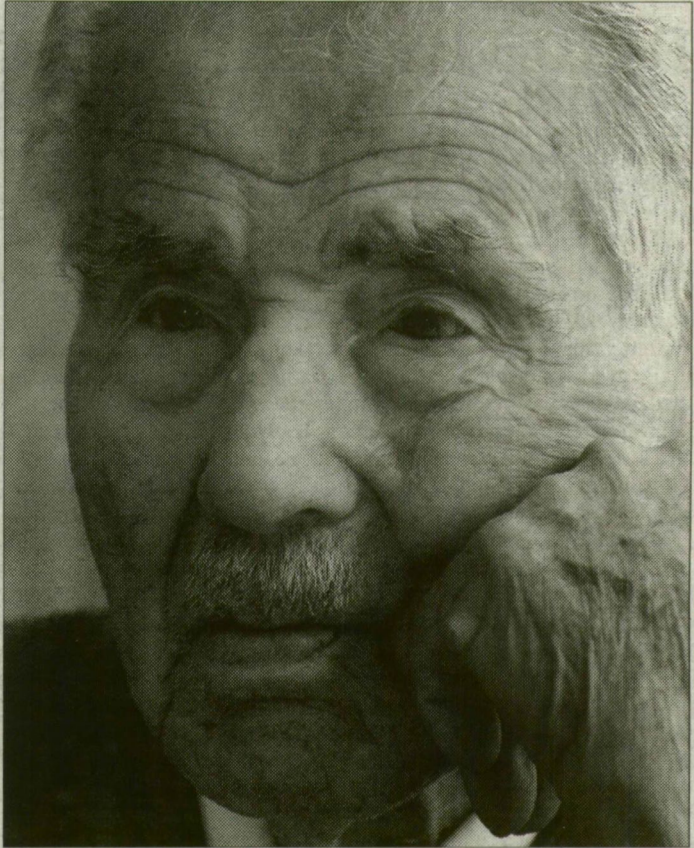
Hétfőn ment be a klinikára, kedden megműtötték és pénteken jöhetett haza. Előzménye is egyszerű. Mondta az unokájának, nem lát olvasni.

Koros és soros

– Mossuk meg a szemüveget!
– Megmostam már, de akkor se. Csodálta a szemorvos is, maga a professor, amikor operálta. Annyi történt még vele az egy év alatt, hogy plasztikai sebészetet is járt. Szemölcsök támadtak az arcán, azokat szedték le. Mindig beleakadt valamelyikbe a borotva. A hátáról vettek bőrt, és olyan szépen rástoppolták a sebre, ahogy édesanyánk varrta rá a foltot a nadrágunkra. Amikor végeztek, jöhetett haza. Meg se látszik.
– Fájt?
– Semmit nem éreztem. Igaz, azt se, amikor villanymorszolóval a két ujját morzsolta el. Baj is történt, méghozzá nagy. Egyetlen lánya, Gizi néni elment. Tavaly még azt írhattam róla, erőben, egészségben, kedves jókedvében találtuk. Hetvenhat évéig beteg se volt. Januárban meghalt. Ebből aztán újra levontuk azt az örök igazságot, nem az megy el, aki koros, hanem aki soros.

Minden átlag sántít

Számolni kezdünk. Az ő százöt évéhez hozzáadjuk az édesanya éveit, és átlagot veszünk. Legálább kilencvenvalahány évet kellett volna élnie. De sántított a korábbi is. Ilyen számítás szerint már régen el kellett volna mennie neki is. Ő túlélte az ígéretet, lánya viszont akarata ellenére el-siette. Agytrombózis vitte el. A kádencia kegyetlen:
– Ha megszülettünk, meg is kell halnunk. Kinek előbb, kinek később.

Van mire emlékezni.

Fotó: Miskolczi Róbert

Most tudtam meg azt az aranyosságot is, hogy orvosa számítógépében ötévesként van nyilvántartva. Ötéves - aggastyán, mondanám, ha nem látnám, hogy az aggságnak a nyoma sincsen rajta. Mert állítólag a gép avval a programmal nem tudja átlépni a százat. A személyi száma is hármassal kezdődik. Jól ismerik egyébként egymást az orvosok, de nem járnak össze. A vérnyomása, mint a parancsolat: 120/80.

Mindent megeszik, csak tej legyen benne. Házi tejet hordanak, forralatlanul iszik belőle, amikor megérkezik. Akár a Családi körben a kérő kislány, Arany Jánosnál. Unokaveje sajtot is szokott csinálni. Hét liter nem bolti tejhez hét kanál sót tesz forrás közben, és hét kanál ecetet a tíz százalékosból. Ettől összereggyan, leszűrik, megnyomatják. A tejasszonyt is megtanították rá. A legjobb íze van.

Csak százkilenc lesz

Választáskor elment szavazni. Jobban figyelték, mint a minisz-

terelnököt szokták. El is köszönt illendően: – A viszontlátásra, négy év múlva!

Este tízkor már le szokott feküdni, el is alszik mindjárt, de két óra tájban fönn van. Elolvassa az újságokat az utolsó betűig, bár mindig oda jut, mind azt mondja, amit a tévében látott. Aztán tesz-vesz, el is mosogat. Főzni is ő szokott a családnak, a mosogatás is rá marad. Reggel felé aztán még alszik egy kicsikét.

Hivatalosan november 16-án tölti be, de valóságban már hónapokkal túl van a százötön. A régi tanyai világban akkor jelentették be a gyereket, ha már látni lehetett, hogy megmarad. Jó harmincat játszva letagadhatna. Jól kitolt a nyugdíjintézet. Háromszázhatvannal kezdte, most jár a negyvenezzer fölött. Borbélyhoz már nem jár. Fodrász lesz a dedunoka, itthon nyírja.

– Gergő bácsi, viszontlátásra, négy év múlva.
– De jövőre is jöjjön el! Könnyen beszél, aki nem dadog. Itt leszek.

HORVÁTH DEZSÓ

Falra másznak a kistelekiek

Húszfős csoport edz heti két alkalommal a kisteleki sportcsarnok mintegy 80 négyzetméteres, variálható mászófalán. Az extrém sportra vállalkozók között a legfiatalabb hat-, a legidősebb pedig több mint ötvenestendős, tudtuk meg Kácsor Péter hegymászótól, a Kisteleki Turisztikai és Természetjáró Egyesület extrém szakosztályának vezetőjétől.

A lelkes falmászók nyár óta gyakorlatoznak kedd és csütörtök esténként, a négy-öt méteres magas-ságba is felkapaszkodó sportolók azonban csak ko-

moly, többórás erőnléti edzések után vághatnak neki a plafonnal, átmászó fallal nehezített függőleges túrának. A extrém szakosztály novemberben már versenyt is szeretne rendezni a környékbeli falmászóknak, hiszen máris „híre ment” a kisteleki pályának, és a környező településekről, sőt Szegedről is érkeztek falmászók az új pályára.

A csaknem másfél millió forint értékű mászófal variálható, így egy-egy verseny alkalmával bármikor átalakíthatjuk a pályát.

A Szent Kereszt ünnepe Brassóban

Csongrád megyei művészek alkotásait szentelték fel az elmúlt hétvégén Brassóban, a Szent Kereszt-templomban.

Hatvan éve nem épült római katolikus templom az erdélyi Brassó városában. Am tavaly a 270 ezres nagyváros Astra negyedében ünnepélyes külsőségek közepette átadták a Szent Kereszt-templomot, amit Novák István, Szeged főépítészé tértismentesen tervezett a Brassóban élő római katolikus hívek számára.

Az adományokból felépült templom feldíszítésére azonban már nem maradt elegendő pénz, ezért Máthé Vilmos brassói plébános Magyarország Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumától kért és kapott jelentős, többmilliósi anyagi segítséget. A művészi alkotások elkészítésére pedig Csongrád megyei művészek vállalkoztak. Így a corpus Kligl Sándor szegedi szobrászművész alkotása, az oltárképeket, Szent István és Szent László képmását Fejér Csaba hétfőn elhunyt vásárhelyi festőművész festette meg, míg a 14 stációkép Sonkodi Rita munkája. A műtárgyakat szeptember 14-én, a Szent Kereszt napján Jakubinyi György gyulafehérvári érsek szentelte fel. Külön is kiemelték Kalmár Ferenc önkormányzati képviselő szerepét, aki brassói születésűként személyesen koordinálta a magyarországi segítséget.

Szegedi cégek is támogatták a Szent Kereszt-templom díszítését: a Szilánk Kft. az oltárképek keretezését vállalta, az IKV Rt. pedig a beruházás lebonyolításában vett részt.

B. Z.

A templom Brassó Astra városrészének legszebb építménye.